

[Arbejdsministeren]

Så var der tale om socialforskningsinstituttets undersøgelse af, hvorvidt folk var reelt til rådighed, når de var ledige. Denne undersøgelse er ikke af helt ny dato. Indsamlingen af materiale foregik på det tidspunkt, da vi havde et paradoksproblem. Der har været tekniske vanskeligheder i socialforskningsinstituttet forbundet med det, så den er kommet frem senere, end den egentlig skulle. Den skulle vist have været fremme for et års tid siden. Det materiale, som ligger i rapporten, er vist mindst 5 år gammelt, så der er i hvert tilfælde ikke tale om, at den er blevet fremskyndet.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til undervisningsministeren, at jeg skam har set tabellen ordentligt igennem. Nu er det jo mærkværdige betegnelser, man bruger. Under erhvervsuddannelser skriver man for afviste ansøgninger: »få«. Man skriver: »nogle«. Man skriver: »mange«. Så er spørgsmålet: hvad er mange? Ministeren siger, at der bliver omkring 1.700 på de uddannelser, vi her taler om; der er 1.700 pladser igen. Ja men vil det sige, at de 1.700 pladser skal deles ud på de områder, som er omtalt på hele arket? I forvejen står mange og vil ind på de uddannelser, og de uddannelser, vi her taler om, er ikke for de personer, vi har haft diskussion om hele dagen. De er ikke for de langtidsledige med en borgerlig uddannelsesbaggrund. Det er en dårlig undskyldning at begynde at snakke om de 13.000 pladser, som undervisningsministeren bryster sig af. Der er mange ansøgere, der ikke er optaget. Der bliver ikke meget igen til de langtidsledige.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Kaj Poulsen er kommet til at trække to tal fra hinanden, som han skulle have lagt til hinanden. Sagen er, at der i august 1984 var 3.700 ledige pladser i erhvervsuddannelsessystemet, og nu kommer der i 1985 5.400 pladser yderligere. Disse tal skal selvfølgelig ikke trækkes fra hinanden, de skal lægges sammen. Derved får vi den ledige kapacitet næste år.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke blande mig i koret af dem, der har sagt tak, for jeg synes ikke, jeg har noget at takke for. Der er en del uafklarede spørgsmål stadig væk, og ting, oppositionen har lagt på bordet og kan dokumentere, har vi ikke engang fået ordentlige kommentarer til. F.eks. kan jeg dokumentere, at der rent faktisk er sket det, der skulle efter jobskabelsesloven. Man regnede med, at der kunne blive 12.000 job pr. år, og tallet var for 1983 11.500. Der er ingen, der har imødegået det tal. Tallet blev mindre i 1984, og det er klart, for man lavede en økonomisk stramning af ordningen på finansloven for 1984, så det kunne ikke være andet. Arbejdsministeren og venstres og de konservatives ordførere har sagt, at loven ikke har opfyldt sit formål. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Der har været ført ideologisk krig mod den hele tiden af de borgerlige partier, af Industrirådet, som har brugt – om jeg må have lov til at sige det – ikke helt fine metoder, når det har forsøgt at få skovlen under den. Dem kan man så gratulere med, at det er lykkedes for dem. De er selvfølgelig stærkere end vi andre; de har også flere penge at gøre godt med.

Det undrede mig lidt, at undervisningsministeren ikke har villet kommentere det, når jeg meget tidligt på dagen, mens undervisningsministeren var her, kunne tage det ene papir efter det andet med dokumentation for, at folk, som i dag er arbejdsløse, og som søger ind på kursus, f.eks. i elektronisk databehandling, tekstbehandling, anvendelse af små datamaskiner, får det ene afslag efter det andet med motiveringen: direktoratet har afslået anmodningen under henvisning til nødvendige besparelser. Det er virkeligheden i dag, hvor folk har lov til, når de er arbejdsløse, at komme ind på disse uddannelser. Det skal vi nu ikke glemme i den store begejstring, man lægger for dagen. Træerne vokser ikke ind i himlen. Nogle steder er der skåret 12 mill. kr. på de tekniske uddannelser i 1984; i 1985 er der planlagt yderligere beskæringer, og så står man her og kipper med flaget og siger, at det er så strålende, det, man har lavet!

Jeg håber og tror, at de radikales ordfører i sagen, hr. Estrup, vil tage imod de dokumenter, jeg overgiver ham til videre behandling, sådan at vi kan være sikre på, at der i hvert fald på disse områder afsættes nogle penge. Ellers viser det hele sig at være blå.